

Njegovo mnenje.

Ko je nekje na Dolenjskem o-krajni stražmojster inspicial on-tej priliki obiskal tudi župana-klerikalea.

Stražmojster: No, kako pa kaj pri vas javni mir in red?
Župan: Vse bi se bilo, samo ak-tov manjka.

Njegovo mnenje.

Starejša sestra (zaročena, svo-jemu bratu): "Ako boš priden, Janko, ti podarim lepega svaka."
Janko: "Priden bom že, a nov stroj s paro bi mi bil veliko ljub-ši."

Preveč zahtevano.

"Želite torej, da vas naslikam? Kakšna naj bo slika?"
"Na sliki moram biti podobna in lepa."

Slabo znamenje.

"Kako pa kaj s tvojim mo-žem?"
"Slabo, slabo — tako je že o-nemogel, da se nič več ne brani, če ga poljubim."

V OPERI.

Gospod: "Ako hočem imeti od godbe pravi užitek, moram za-preti oči."
Gospa: "Temu ne oporekam; — le to mi ne ugaja, da pri tem tako strašno smrčite."

Popravek.

"Ne vem zakaj se gospod Sre-bre tako boji družbe. Saj ima ven-dar lepe dohodke!"
"Seveda; dohodki so lepi, a ža-libog razpolaga z njim njegova žena."

Človek se lahko zmoti.

On: "Povejte vendar, ali me smatrate za govedino?"
Ona: "Ne, — vendar se pa la-hko motim!"

Preveč zahteva.

Gost: "Kako, niti rib nimate? Kaj takega se mi pri vas še ni pri-petilo, natakari!"
Natakari (ves obupan): "Naro-čite zajčjo pečenko, srmino, pišče-ta... Vse to se da narediti iz kož-čka govejega mesa... Le rib ni mogoče narediti!"

DOL CE.

Gospa mama je presenetila u čitelja klavira v trenutku, ko je ta poljubil njeno hčerko: "Nesra mnez, kaj si dovolite!"
"Ah... milostiva... hotel sem... gospodični hčerki razložiti pravi pomen muzikaličnega pojma "dolce (sladko)".

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Tolažba.

Kuharica: Gospod — vse kar je prav — ali kakor gospa z me-noj delajo, to je že od sile.
Gospodar: Ali ljuba duša, ni-kar se ne pritožujte. Vi dobivate vsaj mesečno 24 K — a z meno-j ravna moja žena ravno tako grdo, pa nimam nič od tega.

Nevarno zdravilo.

Pesnik Safir se ni dal pregovo-riti, da bi vzel kakšno zdravilo. Ko ga nekoč zdravnik vpraša, se je li ravnal po njegovem receptu, mu pesnik odgovori: "Ne, ker bi se sicer gotovo ubil; vrgel sem namreč recept—skozí okno."

Zvit odgovor.

Oče: Ti brezvestni zapravljivec. Ko sem bil jaz v tvoji starosti, mi oče ni dal ves mesec toliko de-narja, kolikor ga ti vsak dan za-praviš.
Sin: Zaradi tega se vendar ni treba name jeziti; zmirljaj svojega očeta, ne mene.

V ZRCALU ŽIVALSKEGA ŽIVLJE NJA.

Mož z godalom.

Višek bogastva.

— Moj oče so tako bogati, da imajo konje in kočijo.
— Moj oče so tako bogati, da imajo avtomobil.
Moj oče so pa tako bogati, da lahko peš hodijo, pa vendar pravi vsak, da imajo pol mesta v žepu.

Je ni treba.

Po hribovitem kraju je dirjal avtomobil. Ko je pridrel okrog velikega ovinka, je naenkrat stal pred globokim breznom. Vodnik je komaj ustavil voz — še tren-tek in voz bi se bil preklenil v brezno.

Lastnik avtomobila vsled pre-stanega smrtnega strahu ves raz-jarjen, se je obrnil do kmeta, ki je stal v bližini.

"Ja, slišite, mož, kako pa to, da ni nikjer nobene svarilne tab-lice?"

"Smo jo imeli tako tablico," je rekel kmet, "smo jo imeli, a ker se nihče ni ubil, smo jo proč vze-li."

Dokaz.

Gozdar: Prosim gospod profes-sor — ali je res, da ste namesto zajca ustrelili kravo?
Profesor: Bedarija — kaj ne vidite, da je moja lovska torba prazna?

Praktična kmetica.

Kmetica (k gostu, ki telovadi z rokami medtem ko ona pere): "Prav pripravne roke imate za obešanje perila."

Krepak odgovor.

Katehet: Kaj se zgodi s člove-kom, ki nikoli ne misli na dušo, ampak vedno samo na telo?
Učence: Zredi se!

DOSTI VELIKA KAZEN.

Sodnik: "V temi ste poljubili to damo. Za to vas bomo seveda kaznovali."
Obtoženec (ki si je med tem časom ogledal tožiteljico): "Ali ni bila to že zadostna kazen?"

V morskem kopališču.

Kako je izpadla slika gospoda X., ko je nepričakovano sodeloval morskí rak.

Dobesedno.

Gostilničar Vrisk je bil napra-vil na svoji krčmi novo tablo, na kateri je gostom obetal neverjet-ne užitke.

Ob 2. ponoči, ko je Vrisk naj-bolj trdno spal, so naenkrat začeli neznaní ljudje srdito razbijati na vrata in kričaje zahtevali, naj jim gostilno odpro.

Vrisk je ves besen planil k oknu in na razgrajče zakričal:

"Spravite se naprej. Kaj ne veste, da je ob 12. policijska ura in da se krčma odpre šele ob šestih zjutraj."

"To je sleparija," so kričali razgrajči, "če je krčma od pol-noči do šestih zjutraj zaprta, za-kaj pa imate potem na novi tabli zapisano: Ob vsakem času sveža gorka in mrzla jedila?"

Usmiljeno srce.

Mati: Poglej Pepček te uboge otroke. Ali vidiš, kako so slabo o-blečeni. Kar pozna se jim, kako so lačni. Vidiš, ti otroci nimajo ne očeta, ne matere in tudi nobene tete Ane...

Pepček (ki nima posebnih sim-patij do svoje tete Ane): Oh, ma-ma, šenkej jim vendar teto Ano, saj jaz je prav nič ne rabim.

Surovež.

Vlak je dirjal skozí jesensko meglo. Gospodična Nitka je sla-bovoljno sedela v svojem kotu in ker ni vedela, kaj bi počela, se je obrnila do edinega sopotnika, ki je sedel v vozu, pa se doslej še ni zmenil za njene čare.

— Prosim gospod, je začvčkala sladko, kajti bila je Slomškarica, ali hočete biti tako prijazni, in okno zapreti — zunaj je tako mraz.

Pozvani gospod je ravnodušno zaprl okno in je potem rekel:
— Ali mislite, gospodična, da bo zdaj zunaj bolj gorko?

Nesreča ne počiva.

Redar: Ali se je vrnil tisti pes, ki je vašemu gospodu ušel?
Služkinja: Da, pes se je snoči vrnil, a danes so pa gospa ušli.

Surovež.

Udova: "Kako mi kaj pristoja črna obleka?"
Gospod: "Milostiva, vi ste ro-jena udova!"

Zaletel se je.

V krčmi so sedeli vaški imenit-niki in so se razgovarjali o čudo-vitih lastnosti novega dakeljna, ki ga je bil prvi občinski svetova-lec za drag denar kupil.

Učitelj: Povem vam gospodje — spoznal sem že mnogo psov in lahko rečem, da je marsikak pes bolj pameten, kakor njegov go-spodar.

Jaka: Ja, to je res — jaz sem že sam imel takega psa.

Silna ljubezen.

Gospa: Kaj pa vam je Lojzika — že tri dni se mi zdi, da ste ob-jokana.

Kuharica: Oh, gospa, kaj bi ne bila — ko se pa tako bojim, da bo vojska.

Gospa: No, kaj pa vam na tem, če bo vojska!

Kuharica: Vi, gospa, lahko ta-ko govorite, vaš mož ne pojde na vojsko, ampak mož trije ljubčki so vsi pri vojskih.

"Kdo vas pa za časa počitnic zastopa v Ljubljani, gospod do-ktor?"
"Lansko leto me je prijatelj, doktor Figar, ker se pa naš keg-ljaški klub razbil, ne potrebujem več zastopstva."

Nezaupen.

Kmet (kojega hiša je pogore-la): "Da, da, tako-le čez noč za-dene človeka nesreča!"

Mešan (sočutno): "In navad-no zadene takega, ki najmanj za-služi."

Kmet (se čuti razžaljenega): "Ali hočete s tem morda reči, da jaz tega ne zaslužim?"

Negalanten sodnik.

Sodnik: "Koliko ste stari gospo-dična?"

Gospodična: "Mislite na tride-setletno vojno, gospod sodnik."
"Ali ste bili rojeni v pričetku ali koncem iste?"

Razume po svojem.

Učitelj: Kdo ve, kaj so elemen-ti? — Naeek, povej ti.

Naeek: Elementi, elementi — to je dvajset kron.

Učitelj: Kdo ti je pa to pove-dal?

Naeek: Moja sestra dobi vsak mesec 20 K od nekega gospoda in pravi, da so to elementi.

Nepredvidna.

Janko: "Saj sem te vendar prosil, draga Elvira, da za sedaj še prikriješ najino zaroko. — Da-mes pa vodo za to že vse tvoje pri-jateljice!"

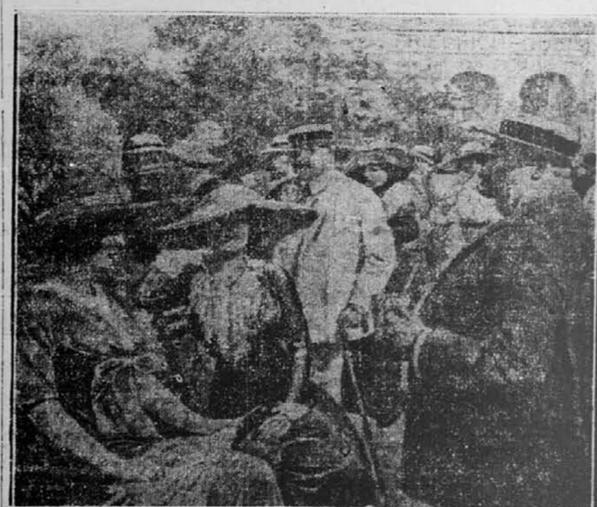
Elvira: "Tega je kriva le ta hudobna Elza. Včeraj sva se pre-pirali in rekla mi je, da ni na sve-tu človeka, ki bi me poročil. Nato seveda nisem mogla molčati in po-vedala sem ji, da se je našel eden in sicer ti dragi Janko!"

Umestno vprašanje.

V kopališču, Gospodična Ema gre v zapeljivem plavalnem ko-stumu kraj svoje obširne namice iz kabine proti vodi. Vse jo obču-duje.

"Mama," vpraša gospodična Ema v zadnjem trenutku "če bi me v vodi kak gospod ščipnil — ali moram reči "an" ali "za ved-no tvoja"?"

DOBROS RÚNEŽ.

"Mislil sem, gospod Trebušnik, da pride vaša soproga iz leto-višča sem k vam na obisk."
"Tudi jaz sem mislil; vendar se, hvala Bogu še ni tako o-po-mogla!"

